

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ ВИЩА ЛІГА 10 ТУР

25 СЕРПНЯ 1999 РОКУ

«ВОРСКЛА»
Полтава

«МЕТАЛІСТ»
Харків

ПОЛТАВА СТАДІОН «ВОРСКЛА»

УКРАЇНСЬКІ СПРАВИ

ТУРНІРНЕ СТАНОВИШЕ

Після 8 туру:

1. «Кривбас»	7	6	1	0	15:4	19
2. «Динамо»	6	5	1	0	13:4	16
3. «Металіст»	8	5	1	2	10:7	16
4. «Ворскла»	8	4	1	3	15:10	13
5. «Шахтар»	7	4	1	2	7:2	13
6. «Металург» З.	7	4	1	2	9:8	13
7. «Металург» М.	8	4	0	4	16:10	12
5. «Карпати»	8	4	0	4	13:11	12
6. «Металург» Д.	8	3	2	3	8:10	11
7. ЦСКА	7	3	1	3	9:5	10
11. «Таврія»	8	3	1	4	12:12	10
12. «Нива»	7	1	3	3	9:10	6
13. «Дніпро»	7	1	2	4	5:13	5
14. «Прикарпаття»	8	0	4	4	4:11	4
15. «Зірка»	8	0	4	4	4:14	4
16. «Чорноморець»	8	1	1	6	2:19	4

8 тур. 21 серпня (субота)

20.08.Кривбас — ЦСКА —	2:1
•Динамо — •Металург. Д. —	1:0
•Зірка — •Чорноморець —	0:0
•Таврія — •Карпати —	4:1
•Дніпро — •Металіст —	1:0
•Ворскла — •Нива —	4:2
•Металург. З. — •Металург. М. —	2:1
•Шахтар — •Прикарпаття —	1:0

9 тур. 29 серпня (неділя)

•Металург. М. — •Шахтар
•Металіст — •Кривбас
•Нива — •Металург. З.
ЦСКА — •Ворскла
•Карпати — •Дніпро
•Чорноморець — •Таврія
•Металург. Д. — •Зірка
•Прикарпаття — •Динамо

ФК «МЕТАЛІСТ» Харків

Команда заснована 1925 року.

Попередні назви: «Сільмаш» (1925-43), «Локомотив» (1944-55 рр.), «Авангард» (1956-66 рр.), від 1967 року «Металіст».

Президент клубу: Валерій Бугай

Головний тренер: Михайло Фоменко

Стадіон: «Металіст» (26 000 місць).

Кольори клубу: синьо-жовті.

Найвідоміші гравці: М. Уграїцький, М. Масленников, Ю. Тарасов, І.

Якубовський, В. Камарзаєв, В. Зуб, В. Сусло, Ю. Сивуха, І. Панчишин, В. Каплун, Ю. Махіня, В. Лозинський, Л. Ткаченко, І. Кутепов, Г. Аджоєв, Л. Буряк, Л. Колтун, Б. Деркач, Є. Золотухін, О. Деревинський, О. Карабута, С. Скаченко.

Досягнення:

володар Кубку СРСР (1988 року), фіналіст (1983).

вихід до 1/8 фіналу Кубку Кубків (1988/89 рр.).

5 місце у чемпіонаті України (1992/93 рр.).

6 місце у чемпіонаті СРСР (1961 рік).

«МЕТАЛІСТ» В ЧЕМПІОНАТАХ УКРАЇНИ 1992 — 99 рр.:

сезон	ліга	І	В	Н	П	М'ячі	О	Місце
1992	вища, група «Б»	18	8	5	5	21:16	21	3(10)
1992/93	вища	30	12	7	11	37:34	31	5(16)
1993/94	вища	34	6	8	20	22:63	20	18(18)
1994/95	перша	42	17	9	16	48:44	60	10(22)
1995/96	перша	42	10	9	23	40:54	39	19(22)
1996/97	перша	46	18	9	19	55:53	63	12(24)
1997/98	перша	42	26	11	5	74:29	89	3(22)
1998/99	вища	30	14	5	11	31:32	47	6(16)

«Ворсіла» — «Металіст»: Усі матчі

Зупинимося на матчах сьогоднішніх суперників, тим паче історія їх суперництва сягає вже понад 40 років.

1958 рік. Чемпіонат СРСР, клас «Б»

6 травня. Харків — 2:1 (Г.Дралюк, І.Пажо)

Полтавці у першій же грі змогли переграти більш досвідчених суперників, які вже пограли на високому рівні. Причому свій гол господарі змогли забити тільки на останніх хвилинах матчу.

17 серпня. Полтава — 1:0 (В.Бугаєвський)

1959 рік. Чемпіонат СРСР, клас «Б»

19 травня. Харків — 1:1 (Є.Золотухін)

Полтавці уникли поразки завдяки голу Євгена Золотухіна на останніх хвилинах матчу. Через кілька років Євген перейде до харківської команди, де не без успіху виступатиме.

10 жовтня. Полтава — 0:1

Ця поразка поклала початок цілій низці поразок полтавської команди від «Металіста» на довгі роки.

1959 рік. Кубок СРСР

8 липня. Харків — 4:5 (???)

1969 рік. Чемпіонат СРСР, друга група

класу «А»

21 червня. Харків — 0:3

10 жовтня. Полтава — 0:1

1974 рік. Чемпіонат СРСР, 2 ліга

27 червня. Харків — 1:2 (Ю.Москалець)

18 жовтня. Полтава — 1:3 (В.Бардешин)

Полтавці уникли поразки з великим рахунком на останній хвилині матчу. Доля грі була вирішена протягом 15 хвилин матчу, коли з 52 по 66 хвилини харків'яни забили 3 м'ячі.

1976 рік.

Чемпіонат СРСР, 2 ліга

30 квітня. Харків — 1:2 (В.Войтенко)

21 серпня. Полтава — 0:2

Кубок України

19 липня. Харків — 1:4 у дод. час (???)

Полтавці витримали натиск суперників тільки ігровий час. На додаткову 30-хвилинку їх просто не вистачило.

1977 рік. Чемпіонат СРСР, 2 ліга

28 серпня. Полтава — 1:1 (Ю.Москалець)

Нарешті, полтавці змогли перервати 9-матчеву поразкову серію, яка тяглася майже 20 років. Однак до перемоги над «Металістом» доведеться ще чекати 15 років.

27 жовтня. Харків — 0:3

1978 рік. Чемпіонат СРСР, 2 ліга

29 квітня. Харків — 0:1

13 серпня. Полтава — 1:2 (П.Бахуринський)

Далі шляхи команд розійшлися. «Металіст» вийшов до першої ліги, а згодом міцно осів у вищій. Тільки у чемпіонатах незалежної України команди знову зійшлися в офіційних матчах (правда, не раз харків'яни навідувалися до Полтави з товариськими матчами). І треба відзначити, що наші чекання зустрічей з «Металістом» на були марними — із 5 матчів навітніх стосунків, полтавці виграли у всіх (!!)

1994/95 pp. Чемпіонат України, перша ліга

28 серпня 1994 року. Полтава — 4:0 (В.Манасян-3, О.Ліндсев)

«Ворсіла», вперше, за 35 років змогла перемогти «Металіст». Причому перемога вдалася на славу.

13 червня 1995 року. Харків — 2:1 (І.Єфремов-2)

Михайліо Фоменко

Ніхто навіть не сподівався на те, що «Ворскла» зможе вдруге, поспіль, переграти харків'ян, та ще й на їх полі.

1995/96 рр.

Чемпіонат України, перша ліга

24 вересня 1995 року. Харків — 2:1 (С.Ралюченко, О.Янковський)

У цьому матчі господарі не мали жодних шансів на успіх. Полтавці повністю контролювали гру і цілком заслужено перемогли.

2 травня 1996 року. Полтава — 2:1 (С.Чуйченко-2)

1998/99 рр. Чемпіонат України, вища ліга

30 серпня 1998 року. Харків — 4:2

М: Горяїнов, Іваненко, Карабута (Тофан, 62), Пятенко, Колоколов (Лоц, 81), Костюков (Скиш, 82), Кучер, Кирик, Рудняк, Гольдін, Школьников.

В: Ковтун, Гузенко, Мокрицький, О.Головко, Петков (Омельчук, 46), Мачоган, Кобзар, Костюк (Шарій, 74), Хомин, Самойлов, Мусолітін (Лунгу, 88).

Голи: 1:0 Рудняк (13), 1:1 Кобзар (16), 1:2 Мусолітін (25), 1:3 Костюк (31), 2:3 Костюков (45), 2:4 Мусолітін (80).

Попередження: Петков.

Вилучення: Гольдін (45+).

Суддя: В.Тютюнник (Київ).

До цього матчу полтавці не вражали ворота суперників протягом 556 хвилин. І ось у Харкові ворскляни «розродилися» відразу 4 голами. Перевага «Ворскли» була у всьому. Цей матч цікавий ще й тим, що «Ворскла» вперше зіграла під керівництвом тренерського тандему Собецький-Шарій. Гра яку продемонстрували ворскляни і досі можна вважати найкращою у цьому сезоні.

24 квітня 1999 року. Полтава — 1:2

В: Ковтун, Доценко, Гузенко (Медведєв, 82), Першин, Онопко, Мачоган (А.Головко, 58), Омельчук, Костюк, Хомин, Кобзар, Мусолітін (Мелашенка, 46).

М: Горяїнов, Іваненко, Пєц, П'ятенко, Шопін, Тофан, Кучер, Костюков, Рудняк, Гольдін, Школьников.

Голи: 1:0 Онопко (23), 1:1 Гольдін (39), 1:2 Рудняк (54).

Попередження: Першин, Кобзар, Костюков.

Вилучення: Кобзар (83).

Вперше після 1978 року харків'яни змогли виграти в офіційному матчі у нашої команди. Отож загальний підсумок матчів команд такий: 22 матчі: +7=2-13 співвідношення м'ячів 29:39 на користь наших гостей.

25 серпня в історії «Ворскли»

Цього дня полтавська команда провела 9 матчів. У 4 з них виграла, 5 звела внічию і в жодному не поступилася. Ось перелік усіх матчів зіграних 25 серпня:

1967 рік. Чемпіонат ССР, клас «Б». Полтава. «Торпедо» Харків — 0:0

1971 рік. Чемпіонат ССР, друга ліга. Полтава. «Таврія» Сімферопіль — 4:1 (Віталій Бардешин, Юрій Найдьонов, Віталій Старухін, Мар'ян Гумінілович).

1974 рік. Чемпіонат ССР, друга ліга. Житомир. «Автомобіліст» Житомир — 0:0

1977 рік. Чемпіонат ССР, друга ліга. Хмельницький. «Хвіля» Хмельницький — 2:1 (Іван Іванченко, Юрій Салухін).

1984 рік. Чемпіонат України

(КФК). Донецьк. «Шахтар» (аматори) Донецьк — 2:2 (Сергій Титовець, Володимир Войтенко).

1988 рік. Чемпіонат ССР, друга ліга. Біла Церква. «Динамо» Біла Церква — 1:1 (Ігор Кислов).

1993 рік. Чемпіонат України, перша ліга. Чернігів. «Десна» Чернігів — 1:0 (Андрій Марченко).

1994 рік. Чемпіонат України, перша ліга. Полтава. «Хімік» Північно-Донецьк — 0:0

1996 рік. Чемпіонат України, вища ліга. Полтава. «Нива» Тернопіль — 2:1 (Віталій Кобзар, Андрій Хомін- пен.).

Ігор Кислов

Історія команди. Від «Колгоспника» до «Ворскли»

(Продовження. Початок у програмі № 18.

«Ворскла» — «Нива» Тернопіль)

У перших числах 1955 року, нарешті була юридично оформлена обладра ДСТ «Колгоспник» 5 січня розпорядженням № 4 виконавчий комітет Полтавської обласної ради депутатів трудящих утворив обласну раду добровільного сільського спортивного товариства «Колгоспник». Підписав це розпорядження заступник голови виконкому Снігуренко. Це розпорядження, по суті, і є датою народження «Колгоспника», пізніше «Ворскли».

У березні, комітет з фізичної культури та спорту включив «Колгоспник» до числа учасників чемпіонату України серед КФК. Полтавці потрапили до 1 зони, де разом з ними виступали команди: «Машинобудівник» (Київ) — одна з провідних команд республіки чемпіон та володар Кубку України 1954 року, а також команди Хмельницького, Чернігова, Одеси, Житомира та Рівного. З поміж усіх 6 зон полтавці потрапили до однієї з сильніших. Сезон розпочався тільки 2 травня. Тому полтавцям доводилося проводити товариські матчі та приймати участь в одноденних бліп-турнірах. 2 травня 1955 року полтавці провели свій перший офіційний матч. Того дня на полтавському стадіоні «Урожай» «Колгоспник» приймав команду «Шахтар» (Одеса). Перший млинець виявився глянким. Чи то велике бажання зіграти якнайкраще. Чи то недостаток досвіду, але першу гру полтавці програли з рахунком 0:2, пропустивши в кожному таймі по м'ячу. Однак глядачам, які зібралися того святкового вечора, нова команда сподобалася. Наступний матч «Колгоспник» провів 8 травня в Хмельницькому і знову програв (1:2) місцевому «Динамо». Тільки в наступному матчі, 15 травня, полтавці вперше святкували перемогу над вінницьким «Трудом» — 2:0. Отримавши смак перемоги «Колгоспник» видав чудову п'ятиматчеву переможну серію. 25 травня «Колгоспник» виграв свій перший приз — Кубок Полтави, перегравши в фіналі своїх головних конкурентів — «Локомотив» — 2:1, причому тільки в додатковий час. Взагалі протистояння «Колгоспника» та «Локомотива» продовжувалося протягом всього року, адже обидві команди майже не щомісяця проводили між собою товариські матчі. Нерідко такі матчі перетворювалися на бійки. Так матч 7 серпня закінчився бійкою, в якій прийняли участь практично всі футболісти обох команд. В результаті цих заворушень багатьох гравців було дискваліфіковано. Та з часом суперечки між двома сильнішими міськими командами припинилися. «Колгоспник» врешті зміг переманив у свою команду практично всіх провідних футболістів «Локомотива».

На початку червня «Колгоспник», як володар Кубку Полтави, взяв участь в розіграші Кубку України. Подолавши два кола, полтавці спіtkнулися в чвертьфіналі вдома торпедівцям Сум — 0:2. Однак

можна вважати, що перша спроба виявилася вдалою, адже «Колгоспник» увійшов до 8 кращих кубкових команд республіки. Непогано полтавці завершили і перше коло чемпіонату, перегравши в останньому матчі вдома лідера зони — «Машинобудівник» (Київ) — 3:1 (до речі, кияни, у сезоні поступилися тільки раз, і саме полтавцям). «Колгоспник» з 10 очками посів 3 місце. Продовживши збирати перемоги в свій комітет, полтавці стали кращою командою України товариства «Колгоспник». На змаганнях, які проходили в Полтаві, в липні, полтавці не програли жодного матчу, звівши одну гру внічию. Таким чином, ця перемога, автоматично, не зважаючи на виступ у зональній періоді України визела «Колгоспник» в її фінал.Хоча й без цієї привілеї, полтавці мали непогані шанси посісти перше місце в зоні, про що свідчив матч з киянами. Однак друге коло «Колгоспник» провів значно слабше, можливо через те, що вже фінальну перепустку вони вже мали у кишенні, а можливо і суперники почали ставитися більш зважено до набираючої авторитету команди.

Фінал першості України проходив у Київі з 16 по 29 жовтня. До фіналу потрапили справді всі найсильніші команди. Від 6 зон до фіналу включили навіть 2 команди, так як і «Буревісник» (Мукачеве) і «Спартак» (Станіслав) набрали однакову кількість очок та мали рівновагу в матчах між собою. Організатори не помилилися, допустивши до фіналу станіславську команду, яка посіла друге місце. «Спартак» впевнено, втративши тільки одне очко, посів перше місце. А потім спартаківці вигралі і переходні матчі за право грati в класі «Б» чемпіонату СРСР. А ось «Колгоспнику» фінальний турнір приніс лише розчарування. Зігравши тільки двічі внічию (з вже відомим «Машинобудівником» (Київ) та кіровоградським «Торпедо»), в решті, у 5 матчах, поступилися, і посіли останнє 8 місце. Однак, якщо зважити на всі здобутки року, можна вважати, що дебютний сезон полтавцям вдався. Не кожній команді в перший свій рік існування вдавалося виграти Кубок міста, стати кращою командою республіки свого товариства та потрапити до фіналу кращих аматорських команд України. «Колгоспнику» це вдалося.

Колгоспник-1955:

Воротарі: Станіслав Басюк, Степан Котара, Володимир Лізенко

захисники: Юрій Нікітін, Степан Гофват, Андрій Виборнов, Анатолій Хижняк, В. Михайловський

півзахисники: Борис Шалито, Михайло Презнанський, Петро Бойко, Олександр Муравйов, Аладар Пельчарський, Андрій Андреев

нападники: Євген Іванов, Олександр Матюхін, Ігор Єнка, Іван Просат, Віктор Руськіх, Сергій Кондор

тренери: Анатолій Зубрицький (Костянтин Скрипченко - до березня).

Домашний выезд

30 августа. Харьков (4:2). 7 русл.

На этот выезд собирались полчища людей, но в итоге он стал позорным для нас. Причем всякого рода бред о кризисе, я считаю в данном случае неуместным. Какие могут быть материальные трудности, если весь путь можно преодолеть на одной собаке?! Да еще и в воскресенье... В это трудно поверить, но надо признать, что фанатизм в Полтаве на данный момент прибывает в глубокой жопе. Имеют ли право 5-6 человек именоваться группировкой? Если да, то с громаднейшей долей иронии. Я не собираюсь рассуждать о том, что помешало каждому из «любителей трибунной водки» персонально посетить Харьков, но все происходящее похоже на какую-то персоценку ценностей по-волонтерски. Ибо каждая личность, забредшая с бодуна на наш сектор, минует себя правым. Меня же удивляет спокойствиес и даже некое умиление, с которым лицезреют такую клоунаду истинные правые. Опомнитесь, пожалуйста! Фанат, все-таки, должен помнить свое имя. Надеюсь, что нами будут предприняты меры по очистке наших рядов от посторонних элементов. Замечу, что все вышеизложенное в коей мере не относится к Студенту, пребывавшему в момент вояжа на «заслуженном» отдыхе. А вот Старая Синьора, например, не поехала из-за «промоченных» ног (!???) И после этого на каждом углу трубит, что она фанатка (только вот непонятно чья — у нее по одному выезду в Киев за «Ворсклу», «Барселону» и «Ювентус»). Советую обратить внимание на Кристину, Улитку, Рыбу, ту же Дюймовочку.

Но хватит траурных митингов. Устремим лучше свои взоры на патриотов, поддержавших любимую команду в чужом городе. Группа из 7 человек добиралась тремя подгруппами. В первую входил Трутень, зависавший в Чутово у кого-то на свадьбе из своих многочисленных родичей и добравшийся рейсовым автобусом. Во вторую — Пузырь, собирающийся ехать какими-то окольно-подпольными путями, а в итоге прибывший на матч машиной за несколько минут до начала, с полтавскими кузмичами. В третью — остальные, выбравшие средство передвижения собаку, которая отходит с южки в 2.55 ночи. Не знаю как добирались первые две группы, поэтому поподробнее остановлюсь на третьей.

Накануне выезда мне позвонил Заяц и поинтересовался, чем мы приедем, что бы «Армия Первой Столицы» смогла нас встретить. Такое внимание к собственным персонам, безусловно, порадовало. Где-то в начале 12 ночи ко мне завалились Б.О., Альф, Индеец, и следом за ними, Дюймовочка. Позависав часа три, выдвинулись к вокзалу. Здесь должен был присоединиться к нам Эммигрант, но увы он проспал (?!). В собаке улеглись спать, так как, три богатыря уже были «под газом», а мы с Дюймовочкой решили отдохнуть перед трудным грядущим днем. Когда стала щемить контра, отмораживался Индеец. Он у нас может и мертвого достать, а уж отшиб проверяющих — это для него раз плюнуть. Доехали без особых глумежек, но и без неприятностей. В Харькове

нас встречали Заяц, Рыжий, Скрипач (с собакой) и Сатурн, который потусовался с нами минут 20 и потом куда-то исчез до начала самого матча. На трамвае часам к семи доехали до стадиона. В окрестностях наткнулись на ВВБ и чуть позже, Вала. Стол (на трибунах арены) нам был предложен, как на свадьбе. Искренняя благодарность харьковчанам за их гостеприимство. Во время ответного визита постараюсь не ударить в грязь лицом. Но... С фанатизмом у нас сейчас такое твориться (см. выше). В меню присутствовали и спиртные напитки, поэтому через определенный период времени и хозяева и гости были конкретно ужратыми. Наверное, этим объясняется тот факт, что свое дальнейшее общение они решили продолжать прямо на футбольном поле стадиона «Металлист». Меншикий брат Скрипача тоже резвился во всю. На происходящее не мог спокойно смотреть стадионный смотритель, пришедший нас выгнать. Но оказался облит ливнем нецензурной бранью, а Индеец еще и дули ему показал. Исполнительный работник пообещал вызвать милицию и, надо отдать ему должное, слово свое сдержал (об этом ниже). Вскоре нам приспичело сыграть в футбол. Заяц и Рыжий отправились пробивать мяч, ВВБ — поле, Индеец и Вал — очередную порцию горючего. Как раз в это время и прибыли менты. Оставшиеся очистили лавочки от своих отходов и бодрым шагом отправились к «воронку». По пути прихватили еще и возвращающихся Зайца и Рыжего (мяч они так и не нашли). Кроме них в трезвяк уехали Альф, Б.О. и Скрипач (с собакой). Меня не взяли (был, как всегда трезв) и Дюймовочку (скорее всего места не хватило). Вернулись Вал, ВВБ и Индеец. Уменьшение нашего коллектива их не обрадовало. Вал собрался идти пленных вызывать, но он был сам не первой трезвости, так, что решили с освободительной операцией повременить. Поиграли таки в футбол. Потом пошли вызывать собратьев — безуспешно. На обратном пути встретили... Б.О. Как оказалось, они с Рыжим из заточения сбежали (знай наших!). Через пару часов выпустили Зайца, Альфа и Скрипача (с собакой). Обнаружился Трутень. Посмешил народ своими повествованиями Индеец.

Отфантазели — прилично. «Ворскла» не забивала к тому матчу игр десять к ряду и здесь, в нашем присутствии, сей великий голевой пост был закончен сразу 4 забитыми мячами. После матча без особых проблем вписались в клубный автобус (наверное, первый раз в жизни, но уже-то не было «грозного» Чиж). Обратная дорога вышла комфортной и совершенно бесплатной. Футболисты не дали нам умереть с голоду, поделившись своими тормозками.

Выезд получился хорошим. Лично для меня он, наряду с одесским, стал самым привлекательным в году. Хотелось бы, чтобы побольше народу ездило, но это зависит от идейности других полтавских «фанатов».

МАРАФОН

БУКМЕКЕРСКАЯ КОНТОРА

Присоединяйтесь к увлечению
миллионов во всем мире,
делайте ставки на спортивные события

*ШАНС ВЫИГРАТЬ ПРИ СТАВКЕ
НА ЛИДЕРА ДО*

95%

Максимальный выигрыш 50 000 грн.

Правила игры просты.
Каждому желающему
выдается с собой пакет правил

Наш адрес:
ул. Ленина 13,
Дом Быта, 2-й этаж.
12.30 - 20.00

СКЛАДИ КОМАНДА:

«ВОРСКЛА»

Полтава

воротарі:

Андрій КОВТУН (68)

В'ячеслав БОГОДЕЛОВ (69)

Олексій КРУЦ (76)

захисники:

Олександр ГОЛОВКО (73)

Ігор МАЧОГАН (70)

Віктор ДОЦЕНКО (73)

Йордан ПЕТКОВ (76)

Сергій БАЛАНЧУК (75)

Андрій ГУЗЕНКО (73)

Олександр ПЕРШИН (77)

Сергій ЛЕЖЕНЦЕВ (71)

півзахисники:

Ігор КОСТЮК (75)

Олександр ОМЕЛЬЧУК (70)

Сергій ОНОПКО (73)

Михайло ГУРКА (75)

Віталій КОБЗАР (72)

Михаїл МАКОВСЬКІ (77)

Сергій ЧЕРНЯК (78)

нападники:

Володимир МАЗЯР (77)

Олександр МЕЛАЩЕНКО (78)

Андрій ГОЛОВКО (76)

Олексій КОСЕНКО (75)

тренер:

Анатолій КОНЬКОВ

«МЕТАЛІСТ»

Харків

воротарі:

Олександр ГОРЯІНОВ (75)

Олег КОЛЕСОВ (69)

захисники:

Віталій ЛОЦ (77)

Віктор ІВАНЕНКО (70)

Володимир КРАВЧЕНКО (81)

Роман ПЕЦ (69)

Василь ТОФАН (74)

півзахисники:

Вадим ГОЛБДІН (72)

Андрій КИРЛИК (74)

Сергій КОСТЮКОВ (75)

Олег КУЧЕР (71)

Ян ШКОЛЬНИКОВ (70)

В'ячеслав ЗАПОЯСКО (77)

Ігор ШОПІН (78)

Ігор ПЛАХОТИН (74)

Володимир ХАРЧЕНКО (75)

Володимир СЕРІКОВ (70)

нападники:

Олександр КАРАБУТА (74)

Дмитро РУДНЯК (70)

Сергій РИЖИХ (79)

Олег ШЕВЧЕНКО (78)

тренер:

Михайло ФОМЕНКО

Програму підготували: Олександр Стадниченко та Анатолій Ломов
Прес-служба «VOLONTAIRE» fans club «VORSKLA» POLTAVA»

Наклад: 50 примірників. 1999 рік. Випуск № 19 (36)